

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · udateret [19. maj 1847] · til P.C. Kierkegaard

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · udateret [19. maj 1847] · til P.C. Kierkegaard", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b1-txt-shoot-n17.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · udateret [19. maj 1847] · til P.C. Kierkegaard

Mai 47

Onsdag. Kjære Peter!

Den Fødselsdag, til hvilken Du gratulerer, og om hvilken Du siger, at den »i de Dage, mod Sædvane, flere Gange har været Dig i Tanker,« den Fødselsdag har ogsaa ofte og længe forud været mig i Tanker. Jeg blev nemlig 34 Aar gammel. Dette er i en vis Forstand kommet mig aldeles uventet. Det forundrede mig allerede meget i sin Tid – ja, nu kan jeg da gjerne sige det uden at frygte for at forstyrre – at Du blev 34 Aar gl. Baade Fader og jeg havde den Idee, at ingen i vor Familie skulde blive over 34 Aar. Hvorlidet jeg nemlig ellers var enig med Fader, saa havde vi i enkelte sæere Ideer et væsentligt Berøringspunkt, og i saadanne Samtaler var Fader altid næsten begejstret for mig, fordi jeg med levende Phantasie kunde udmale og med dristig Consequents forfølge Ideen. Det var overhovedet besynderligt med Fader, at hvad han havde meest af var hvad man mindst tænkte paa, var Phantasie, rigtignok tungsindig Phantasie. Det 34de Aar skulde altsaa være Grændsen, og Fader skulde overleve os alle. Saaledes er det nu ikke skeet – jeg gaaer i mit 35te Aar.

Hvad mit Brev til Dig iøvrigt angaaer, da synes Du ikke ganske at have forstaaet det, saaledes som jeg har meent det. Min Mening var ikke just nu i disse Dage at sælge, men jeg ønskede at indhente Dit Svar paa det Spørgsmaal, om Du vilde forøge Din Prioritet paa den foreslaaede Maade, hvilket, som jeg bemærkede, ogsaa vilde convenere mig, naar jeg engang besluttede mig til at sælge.

At have en 1ste Prioritet paa 10,000rd forekom mig, at maatte være ret ønskeligt for Dig. Videre skal jeg ikke tilføie herom, da Du jo selv godt maa indsee, hvad der kan tale derfor, og bedre end jeg, hvorvidt Noget kunde tale derimod. Min Mening er blot, at Ønsket er saaledes, at det samstemmer med Din Interesse. Naar dette er saaledes, saa kan Du altsaa gjøre mig en Tjeneste ved at opfylde mit Ønske, og Tjenesten er tillige saaledes, at jeg glad kan tage imod den, fordi den ikke er forbunden med nogen Opoffelse fra Din Side, da Din Eiendom anbragt i en saadan 1ste Prioritet ubetinget er lige saa sikker som i hvilket som helst Papir, vel endog sikkrere.

Du indseer vel selv, at en 1ste Prioritet paa 7000rd i mit Huus er en meget lille 1ste Prioritet; men paa den anden Side, da Du jo har en 1ste Prioritet, saa vil jeg ikke kunde tilbyde nogen Anden andet Vilkaar end en anden Prioritet, hvilken nu engang ikke er saa let at faae. Du, som har en lille første Prioritet er altsaa den Eneste, til hvem jeg kan henvende mig, og selv om Du var en Anden end Du er, vilde der dog være en Billighed i, at en saadan Anden, hvis han forøvrigt kunde det, føiede mit Ønske.

Betænk Dig nu, om Du vil gjøre det. Du veed i en vis Forstand vel ikke meget om mit Liv, dets Hensigt og Øiemeed, men Du veed dog at det er meget anstrænget, hvilket Du i en vis Forstand maaskee ikke synes om – maaskee dog fordi Du ikke kjender det. Der er en Taushed nødvendig i Forhold til mit Liv, og netop ved Tausheden faaer det sin Kraft. Selv om jeg vilde tale, vilde dog det som er mig det Vigtigste og som dybest bestemmer mit Liv, være det jeg maatte fortie. Deraf fremkommer et Misforhold i Forhold til Enhver, der har ell. hvem jeg kunde ønske at give et Krav paa en nærmere Fortrolighed. Jeg har derfor aldrig villet give det Skin af som havde jeg noget fortroligt Forhold til noget Msk, netop fordi jeg vidste, at selv om han ikke opdagede Misforholdet saa indsaae jeg det. I Forhold til de Par Msk, som jeg har haft lidt nøiere Omgang med (thi i vidtløftig Forstand har jeg haft Omgang med Utallige) har jeg selv en enkelt Gang gjort dem opmærksom [paa], at der i vort Forhold var et Misforhold, og tilføiet at Forholdet, saaledes som jeg havde det til dem, var mig kiært, men at nogen egentlig Fortrolighed var mig umulig.

Saaledes nu ogsaa i Forhold til Dig. Jeg kan godt forstaae, at det maa støde Dig eller dog være Dig underligt, at Du i Forhold til et Msk, der dog vistnok maa have gennemgaaet meget i sit Indre, qua Broder ikke er nærmere vidende. Lad det saaledes være, og betænk, om det dog ikke er en Art Redelighed, at jeg netop har udtrykt, at dette var Tilfældet. Kun saa meget kan jeg sige, at jeg fra Begyndelsen af i Lidelser, som maaskee Faae have Forestilling om, fordi jeg har faaet Styrke til at skjule dem, gladere og gladere erkjender, at Styrelsen har forundt mig uendeligt mere end jeg nogensinde havde ventet. Selv nu, efter uafbrudt at have arbejdet saaledes i adskillige Aar, uden een eneste udvortes Opmuntring, og derpaa allerede i lang Tid en Gjenstand for Pøbelagtighedens og Raahedens og Nysgjerrighedens væmmelige Behandling Dag ud og Dag ind, selv nu paaskjønner jeg taknemlig, at jeg arbejder lettere og sundere end før, ja, at dette virkeligen har tjent mig til Gode, og givet mig een Streng mere paa mit Instrument, ak, istedenfor at beskadige de gamle Streng. See, vil Du glæde Dig med mig derover, saa er det mig kjært.

Forøvrigt kunde jeg ogsaa ønske at tale engang noget længere med Dig, især nu da jeg er bleven 34 Aar gl., og jeg, successivt rykker det nærmere, om muligt at forandre noget i min ydre Livs-Stilling ved dog at betrygge mit Udkomme. Men i denne Henseende ønsker jeg ikke at forhaste mig, der er i Henseende til min Arbeiden forundt mig saa megen Lykke, at jeg endeligen ikke travlt maa forurolige mit Sind. Jeg kommer

Kierkegaard, Søren, *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28,*

derfor nok engang ned til [Dig] og bliver nogle Dage. Hils Jette, Poul.

Din S. K.
Til

Hr Pastor Dr. Kierkegaard.

Pedersborg
fr.
p. Sorøe